

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 20 straipsnio 2 dalies a punktas – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antra pastraipa – Reglamentas (EB) Nr. 1206/2001 – Valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimas renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose – 1 straipsnio 1 dalies a punktas – Reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 – Jurisdikcija, teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimas ir vykdymas – 5 straipsnio 1 dalis – Nesumokėtos skolos – Teismo sprendimai – Mokėjimo įsakymai – Įteikimas – Skolininkas, nuolat gyvenantis nežinomu adresu kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra teismas, į kurį kreiptasi“

Sujungtose bylose C-208/20 ir C-256/20

dėl 2020 m. gegužės 14 d. (C-208/20) ir 2020 m. birželio 10 d. (C-256/20) *Sofijski Rayonen sad* (Sofijos apylinkės teismas, Bulgarija) nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo atitinkamai 2020 m. gegužės 14 d. ir 2020 m. birželio 10 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

„**Toplofikatsia Sofia**“ EAD,

„**CHEZ Elektro Bulgaria**“ AD,

„**Agentsia za control na prosrocheni zadalzhenia**“ EOOD (C-208/20)

ir

„**Toplofikatsia Sofia**“ EAD (C-256/20)

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta (pranešėja) ir teisėjas M. Safjan,

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: bulgarų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- „Agentsia za control na prosrocheni zadalzhenia“ EOOD, atstovaujamos Y. B. Yanakiev,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Heller ir I. Zaloguin,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dėl SESV 20 straipsnio 2 dalies a punkto, siejamo su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio antra pastraipa, 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose (OL L 174, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 121) 1 straipsnio 1 dalies a punkto ir 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1) 5 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šie prašymai pateikti nagrinėjant „Toplofikatsia Sofia“ EAD, „CHEZ Elektro Bulgaria“ AD, „Agentsia za control na prosrocheni zadalzhenia“ EOOD (byla C-208/20) ir *Toplofikatsia Sofia* (byla C-256/20) bei fizinių asmenų, neturinčių proceso šalies statuso, ginčus dėl nesumokėtų skolų išieškojimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 1206/2001

- 3 Reglamento 1206/2001 1 straipsnyje numatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas civilinėms ar komercinėms byloms, kai valstybės narės teismas pagal tos valstybės teisės nuostatas prašo:

- a) kitos valstybės narės kompetentingo teismo surinkti įrodymus; arba
- b) tiesiogiai surinkti įrodymus kitoje valstybėje narėje.

2. Prašymas negali būti rengiamas siekiant gauti įrodymų, kurie nėra skirti naudoti jau prasidėjusiame ar numatomame teismo procese.

<...>“

4 Šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta:

„1. Prašymas parengiamas naudojant priedo A formą arba kai kuriais atvejais I formą. Jame pateikiama ši informacija:

<...>

b) proceso šalių ir jų atstovų, jeigu jie yra, vardai, pavardės ir adresai.“

Reglamentas Nr. 1215/2012

5 Reglamento Nr. 1215/2012 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šis reglamentas taikomas civilinėse ir komercinėse bylose, neatsižvelgiant į teismo pobūdį. Visų pirma šis reglamentas netaikomas mokesčių, muitų ar administracinėms byloms arba valstybės atsakomybei už veiksmus ir neveikimą vykdant valstybės įgaliojimus (*acta iure imperii*).“

6 Šio reglamento 4 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Pagal šį reglamentą asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškiniai turi būti pareiškiama tos valstybės narės teismuose, neatsižvelgiant į šių asmenų pilietybę.“

7 Minėto reglamento 5 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, kitos valstybės narės teismuose ieškiniai gali būti pareiškiama tik taikant šio skyriaus 2–7 skirsniuose nustatytas taisykles.“

Pagrindinės bylos ir prejudiciniai klausimai

Byla C-208/20

8 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme *Sofiyski Rayonen sad* (Sofijos apylinkės teismas, Bulgarija) nagrinėjamos trys bylos.

9 Pirmojoje byloje *Toplofikatsia Sofia* pareiškė ieškinį fiziniam asmeniui dėl skolos, susijusios su šiluminės energijos tiekimu nekilnojamajam turtui Sofijoje (Bulgarija), nustatymo po to, kai, vykdant mokėjimo įsakymo dėl šio asmens išdavimo procedūrą, pastarasis nerastas ieškinyje nurodytu adresu. Šiam teismui patikrinus patvirtinta, kad šis adresas yra jo nuolatinis ir dabartinis adresas, nurodytas nacionaliniame gyventojų registre. Vis dėlto, anot kaimyno, minėtas asmuo septynerius metus gyvena Prancūzijoje.

10 Antroje byloje minėtas teismas elektros energijos tiekėjos *CHEZ Elektro Bulgaria* prašymu išdavė mokėjimo įsakymą dėl fizinio asmens neapmokėtų sąskaitų faktūrų už elektros energiją, patiektą Sofijoje esančiam nekilnojamajam turtui, ir nurodė įteikti įsakymą *CHEZ Elektro Bulgaria* nurodytu adresu, atitinkančiu nuolatinį ir dabartinį šio asmens adresą, nurodytą nacionaliniame gyventojų registre. Vis dėlto minėto asmens nepavyko rasti šiuo adresu, nes, kaimyno teigimu, jis jau vienus metus gyvena Vokietijoje.

- 11 Trečioje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas skolų išieškojimo bendrovės *Agentsia za control na prosrocheni zadalzhenia* prašymu išdavė mokėjimo įsakymą dėl fizinio asmens negražintos paskolos Sofijoje įsteigta kredito įstaigai, ir nurodė įteikti įsakymą šios bendrovės nurodytu adresu, atitinkančiu nuolatinį ir dabartinį šio asmens adresą, nurodytą nacionaliniame gyventojų registre. Vis dėlto minėto asmens nepavyko rasti šiuo adresu, nes, jo motinos teigimu, jis trejus metus gyvena Vokietijoje.
- 12 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar kai privalo *ex officio* patikrinti asmenų, kuriems turi būti įteiktas teismo dokumentas, adresą Bulgarijoje, jis, kaip ir pagal Bulgarijos teisę, taip pat privalo atlikti tokius patikrinimus kitos valstybės narės kompetentingose institucijose, jeigu paaiškėja, kad tokio teismo sprendimo adresatas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gyvena toje valstybėje narėje.
- 13 Be to, šis teismas teiraujasi dėl Reglamento Nr. 1215/2012 5 straipsnio 1 dalies aiškinimo. Šiuo atžvilgiu jam iš esmės kyla klausimas, ar šią nuostatą reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, kai tikėtina arba žinoma, jog skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta nėra šio teismo veiklos teritorijoje, pagal ją draudžiama išduoti mokėjimo įsakymą dėl šio skolininko arba kad šis įsakymas įgytų *res judicata* galią. Šis teismas taip pat siekia išsiaiškinti, ar tokiu atveju pagal minėtą nuostatą jis privalo *ex officio* panaikinti tokį įsakymą.
- 14 Šiomis aplinkybėmis *Sofiyski Rayonen sad* (Sofijos apylinkės teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
  - „1. Ar [SESV] 20 straipsnio 2 dalies a punktas, siejamas su Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio [antra pastraipa], nediskriminavimo ir procesinių priemonių lygiavertiškumo per nacionalinį teismo procesą principai, taip pat [Reglamento Nr. 1206/2001] 1 straipsnio [1 dalies] a punktas turi būti aiškinami taip, kad jei pagal vidaus teisę numatyta, kad nacionalinis teismas, į kurį kreiptasi, turi *ex officio* surinkti oficialią informaciją apie atsakovo adresą savo valstybėje, nustatęs, kad atsakovas yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje, šis teismas privalo surinkti informaciją apie atsakovo adresą ir iš jo gyvenamosios vietos valstybės kompetentingų institucijų?
  2. Ar [Reglamento Nr. 1215/2012] 5 straipsnio 1 dalis, siejama su principu, pagal kurį nacionalinis teismas privalo garantuoti procesines teises, kad būtų veiksmingai apgintos teisės, kylančios iš Sąjungos teisės, turi būti aiškinama taip, kad nacionalinis teismas, nustatydamas skolininko įprastinę gyvenamąją vietą kaip sąlygą, kuri yra būtina pagal vidaus teisę vykdant vienašalį formalų procesą nerenkant įrodymų, kaip mokėjimo įsakymo dėl piniginės prievolės įvykdymo procedūra, privalo kiekvieną pagrįstą įtarimą, kad skolininko įprastinė gyvenamoji vieta yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje, aiškinti kaip teisinio pagrindo priimti mokėjimo įsakymą nebuvimą arba atitinkamai – kaip pagrindą, dėl kurio mokėjimo įsakymas neįgyja [*res judicata*] galios?
  3. Ar [Reglamento Nr. 1215/2012] 5 straipsnio 1 dalis, siejama su principu, pagal kurį nacionalinis teismas privalo garantuoti procesines teises, kad būtų veiksmingai apgintos teisės, kylančios iš Sąjungos teisės, turi būti aiškinama taip, kad, net jei to nėra aiškiai apibrėžusi teisės nuostata, pagal ją nacionalinis teismas privalo *ex officio* panaikinti priimtą mokėjimo įsakymą, jam po mokėjimo įsakymo dėl konkretaus skolininko priėmimo nustačius, kad šis skolininkas greičiausiai neturi įprastinės gyvenamosios vietos teismo valstybėje, ir su sąlyga, kad pagal nacionalinę teisę tai yra kliūtis dėl tokio skolininko priimti mokėjimo įsakymą?

4. Jeigu atsakymas į 3 klausimą būtų neigiamas, ar jame nurodytos nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas nacionalinis teismas privalo panaikinti priimtą mokėjimo įsakymą, jei patikrino ir aiškiai nustatė, kad skolininkas teismo, į kurį buvo kreiptasi, valstybėje neturi įprastinės gyvenamosios vietos?“

Byla C-256/20

- 15 Šioje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas *Sofiyski Rayonen sad* (Sofijos apylinkės teismas) *Toplofikatsia Sofia* prašymu išdavė mokėjimo įsakymą dėl fizinio asmens neapmokėtų sąskaitų faktūrų už šiluminę energiją, patiektą Sofijoje esančiam nekilnojamajam turtui, ir nurodė šį įsakymą įteikti nuolatinio ir dabartiniu šio asmens adresu. Tačiau po dviejų bandymų įteikti paaiškėjo, kad šio asmens rasti neįmanoma, nes, remiantis šio pastato administratoriaus pateikta informacija, jis gyvena Vokietijoje ir retai būna šiuo adresu.
- 16 Šiomis aplinkybėmis *Sofiyski Rayonen sad* (Sofijos apylinkės teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tris prejudicinius klausimus, suformuluotus taip pat, kaip byloje C-208/20 pateikti antrasis–ketvirtasis klausimai.

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo byloje C-208/20

- 17 Pirmuoju klausimu byloje C-208/20 prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 20 straipsnio 2 dalies a punktas, siejamas su Chartijos 47 straipsnio antra pastraipa, nediskriminavimo ir lygiavertiškumo principais, taip pat Reglamento Nr. 1206/2001 1 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinami taip, kad tais atvejais, kai pagal valstybės narės teisę jos teismai privalo *ex officio* surinkti informaciją apie asmenų, kuriems turi būti įteiktas teismo dokumentas, adresą šioje valstybėje narėje, šie teismai taip pat privalo, kai tik paaiškėja, kad asmuo, kuriam turi būti įteiktas teismo sprendimas, yra nuolatinis kitos valstybės narės gyventojas, surinkti informaciją apie šio asmens adresą iš pastarosios valstybės narės kompetentingų institucijų.
- 18 Pirma, kalbant apie SESV 20 straipsnio 2 dalies a punktą, siejamą su Chartijos 47 straipsnio antra pastraipa, nediskriminavimo ir lygiavertiškumo principais, pirmiausia reikia priminti, kad vykdant SESV 267 straipsnyje numatytą prejudicinio sprendimo priėmimo procedūrą turi egzistuoti toks prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamos bylos ir Sąjungos teisės nuostatų, kurias prašoma išaiškinti, ryšys, kad šis išaiškinimas būtų objektyviai reikalingas šio teismo sprendimui priimti (2021 m. sausio 20 d. Nutarties *Bezirkshauptmannschaft Kirchdorf*, C-293/20, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:44, 23 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 19 Be to, Teisingumo Teismas pabrėžė nacionalinio teismo nurodomų tikslų priežasčių, dėl kurių šis nusprendė kreiptis dėl Sąjungos teisės aiškinimo ir manė, kad būtina pateikti prejudicinius klausimus Teisingumo Teismui, svarbą. Šiuo klausimu būtina, kad pačiame sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nacionalinis teismas pateiktų minimalius paaiškinimus dėl prašomų išsiaiškinti Sąjungos teisės nuostatų pasirinkimo priežasčių ir ryšio, kuris, kaip tas teismas mano, egzistuoja tarp šių nuostatų ir jo nagrinėjamam ginčui taikytinų nacionalinės teisės aktų (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Adusbef ir kt.*, C-686/18, EU:C:2020:567, 37 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 20 Šie prašymo priimti prejudicinį sprendimą turiniui keliami reikalavimai aiškiai išdėstyti Teisingumo Teismo procedūros reglamento 94 straipsnyje, kuris prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui turi būti žinomas vykdant bendradarbiavimą tarp Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų pagal SESV 267 straipsnį ir kurio jis privalo tiksliai laikytis. Šie reikalavimai taip pat pateikiami Europos Sąjungos Teisingumo Teismo rekomendacijų nacionaliniams teismams dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikimo (OL C 380, 2019, p. 1) 15 punkte (2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Adusbef ir kt.*, C-686/18, EU:C:2020:567, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 21 Šiuo klausimu, vienas vertus, iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje C-208/20 nematyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami ginčai būtų susiję su SESV 20 straipsnio 2 dalies a punktu, siejamu su Chartijos 47 straipsnio antra pastraipa, taip pat nediskriminavimo ir lygiavertiškumo principais.
- 22 Kita vertus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodė priežasčių, dėl kurių manė, kad šių nuostatų ir principų aiškinimas yra būtinas sprendžiant šiuos ginčus, ir nepaaiškino ryšio tarp jų ir pagrindinėje byloje nagrinėjamos nacionalinės teisės.
- 23 Dėl to pirmasis klausimas yra nepriimtinas tiek, kiek jis susijęs su minėtų nuostatų ir minėtų principų aiškinimu.
- 24 Antra, dėl Reglamento Nr. 1206/2001 1 straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimo reikia priminti, kad pagal šią nuostatą šis reglamentas taikomas civilinėms ar komercinėms byloms, kai valstybės narės teismas pagal savo valstybės teisės nuostatas prašo kitos valstybės narės kompetentingo teismo surinkti įrodymus.
- 25 Informacijos apie asmens, kuriam turi būti įteiktas teismo sprendimas, adresą surinkimas nėra į minėto reglamento taikymo sritį patenkantis „įrodymų surinkimas“, kaip jis suprantamas pagal minėtą nuostatą.
- 26 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal to paties reglamento 4 straipsnio 1 dalies b punktą tokiam prašyme, be kita ko, turi būti nurodyti proceso šalių vardai, pavardės ir adresai.
- 27 Darytina išvada, kad valstybės narės teismo prašymas surinkti informaciją apie asmens, kuriam turi būti įteiktas teismo sprendimas, adresą kitoje valstybėje narėje nėra reglamentuojamas Reglamentu Nr. 1206/2001, todėl pastarasis netaikomas tokiai situacijai, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje.
- 28 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą byloje C-208/20 reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1206/2001 1 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad jis netaikomas situacijai, kai valstybės narės teismas renka informaciją apie asmens, kuriam turi būti įteiktas teismo sprendimas, adresą kitoje valstybėje narėje.

Dėl antrojo–ketvirtojo klausimų byloje C-208/20 ir dėl trijų klausimų byloje C-256/20

- 29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pateikdamas antrąjį–ketvirtąjį klausimus byloje C-208/20 ir tris klausimus byloje C-256/20, iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1215/2012 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją valstybės narės teismui

draudžiama išduoti mokėjimo įsakymą dėl skolininko ir tam tikrais atvejais, kad šis įsakymas įgytų *res judicata* galią, o gal pagal ją teismas privalo panaikinti minėtą įsakymą, kai tikėtina arba žinoma, kad skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta nėra šio teismo veiklos teritorijoje.

- 30 Pagal šią nuostatą asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, kitos valstybės narės teismuose ieškiniai gali būti pareiškiami tik taikant II skyriaus 2–7 skirsniuose nustatytas taisykles.
- 31 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš pačios SESV 267 straipsnio formuluotės, prašymas priimti prejudicinį sprendimą turi būti „reikalingas“, kad jį pateikęs teismas galėtų „priimti sprendimą“ savo nagrinėjamoje byloje. Taigi prejudicinio sprendimo priėmimo procedūra, be kita ko, grindžiama prielaida, kad nacionaliniuose teismuose iš tikrųjų nagrinėjama byla, kurioje jie turi priimti sprendimą, galimai atsižvelgdami į prejudicinį sprendimą (2020 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Openbaar Ministerie (Dokumentų klastojimas)*, C-510/19, EU:C:2020:953, 27 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 32 Nagrinėjamu atveju iš prašymų priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad juos pateikęs teismas jau išdavė mokėjimo įsakymus dėl atsakovų pagrindinėje byloje ir tik šių įsakymų įteikimo šiems atsakovams etape šis teismas konstatavo, kad jų nuolatinė gyvenamoji vieta yra ne jo veiklos teritorijoje, bet greičiausiai kitoje valstybėje narėje ir jų adresai nežinomi.
- 33 Tokiomis aplinkybėmis akivaizdu, kad Reglamento Nr. 1215/2012 5 straipsnio 1 dalies išaiškinimas nėra būtinas tam, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas galėtų pagrįsti savo kompetenciją išduoti minėtus įsakymus, nes jis juos jau išdavė, todėl privalėjo pripažinti savo kompetenciją prieš juos išduodamas.
- 34 Iš to matyti, kad antrasis klausimas byloje C-208/20 ir pirmasis klausimas byloje C-256/20 yra nepriimtini tiek, kiek jie susiję su klausimu, ar pagal šią nuostatą tokiomis aplinkybėmis valstybės narės teismui draudžiama išduoti mokėjimo įsakymą dėl skolininko, kai tikėtina arba žinoma, kad skolininko nuolatinė gyvenamoji vieta nėra šio teismo veiklos teritorijoje.
- 35 Kiek tai susiję su klausimais, ar tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, Reglamento Nr. 1215/2012 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją atitinkamo teismo išduoti mokėjimo įsakymai negali įgyti *res judicata* galios arba toks teismas privalo panaikinti šiuos įsakymus, pakanka konstatuoti, kad ši nuostata nėra susijusi su valstybių narių procesinėmis normomis, reglamentuojančiomis, pirma, sąlygas, kuriomis teismo sprendimai įgyja *res judicata* galią, ir, antra, tų sprendimų galiojimą.
- 36 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Reglamento Nr. 1215/2012 tikslas yra ne suvienodinti visas valstybių narių proceso taisykles, o reguliuoti teismų jurisdikcijos sprendžiant civilines ir komercines bylas klausimą šioms valstybėms bendraujant ir palengvinti teismų sprendimų vykdymą (2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Nothartová*, C-306/17, EU:C:2018:360, 28 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 37 Kadangi šiame reglamente nenustatytos nei sąlygos, kuriomis teismo sprendimai įgyja *res judicata* galią, nei šių sprendimų galiojimą reglamentuojančios sąlygos, šios sąlygos priklauso valstybių narių procesinei autonomijai (šiuo klausimu žr. 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Nothartová*, C-306/17, EU:C:2018:360, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 38 Be to, kadangi Reglamento Nr. 1215/2012 5 straipsnio 1 dalis netaikytina tokiai situacijai, kokia nagrinėjama pagrindinėse bylose, negalima daryti išvados, kad dėl sprendimo, kurį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turės priimti dėl mokėjimo įsakymo *res judicata* galios įgijimo ar tokio mokėjimo įsakymo galiojimo, šios nuostatos taikymas, esant tokiai situacijai, gali tapti neveiksmingas.
- 39 Šiomis aplinkybėmis į antrąjį–ketvirtąjį klausimus byloje C-208/20 ir į tris klausimus byloje C-256/20 reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1215/2012 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją dėl skolininko išduotas mokėjimo įsakymas gali įgyti *res judicata* galią, o teismas neprivalo panaikinti tokio įsakymo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 40 Kadangi šis procesas pagrindinių bylų šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamosiose bylose, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose 1 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad jis netaikomas situacijai, kai valstybės narės teismas renka informaciją apie asmens, kuriam turi būti įteiktas teismo sprendimas, adresą kitoje valstybėje narėje.**
- 2. 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 5 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją dėl skolininko išduotas mokėjimo įsakymas gali įgyti *res judicata* galią, o teismas neprivalo panaikinti tokio įsakymo.**

Parašai.